

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ

11000 БЕОГРАД
Краљице Наталије 28

Жалиља: ДАРИНКА ЈАШОВИЋ из Београда, Учитеља Милоша Јанковића 3, коју заступа адвокат Михаило Павловић из Београда, Змаја од Ноћаја 9/4 из Заједничке адвокатске канцеларије „Мијатовић & Павловић“, по пуномоћју у прилогу (Прилог 1)

ЖАЛБА

-против MONDO INC ДОО Београд – издавача дневног листа „КУРИР“ и „МОНДО“ -

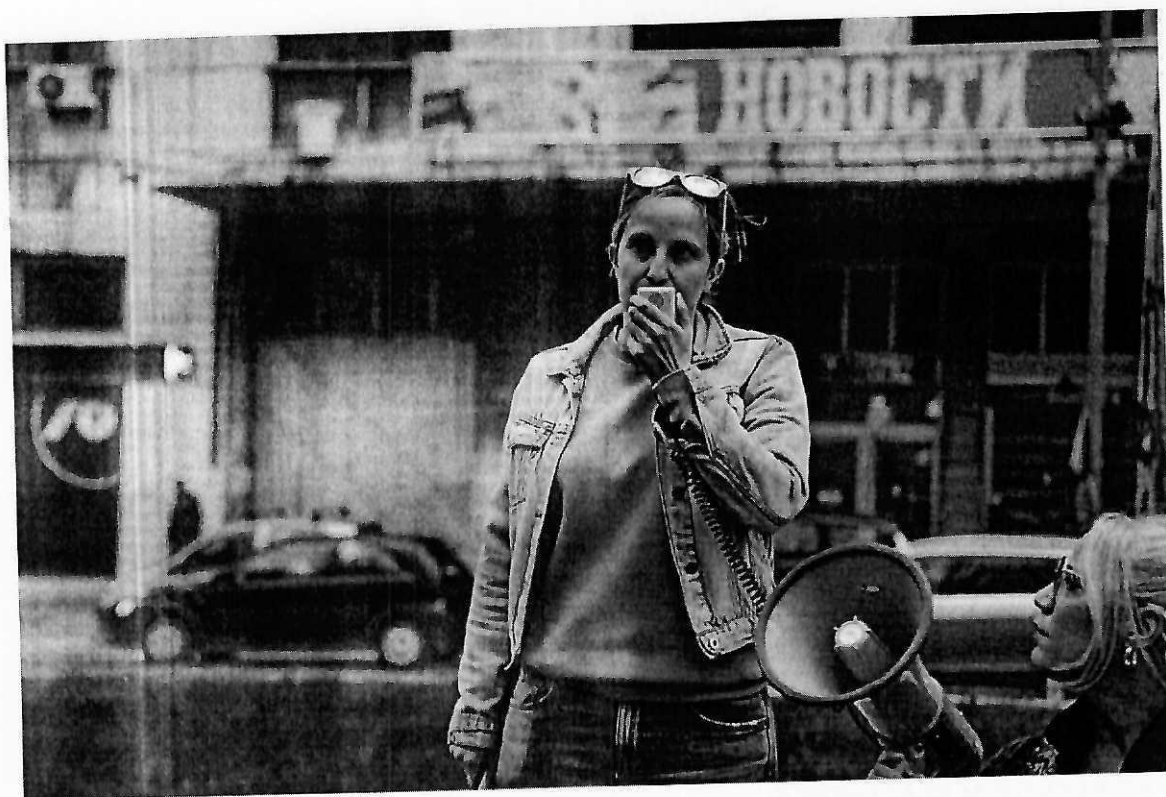
На интернет порталу www.kurir.rs су 31. марта 2025. године и 1. јуна 2025. године објављени следећи текстови:

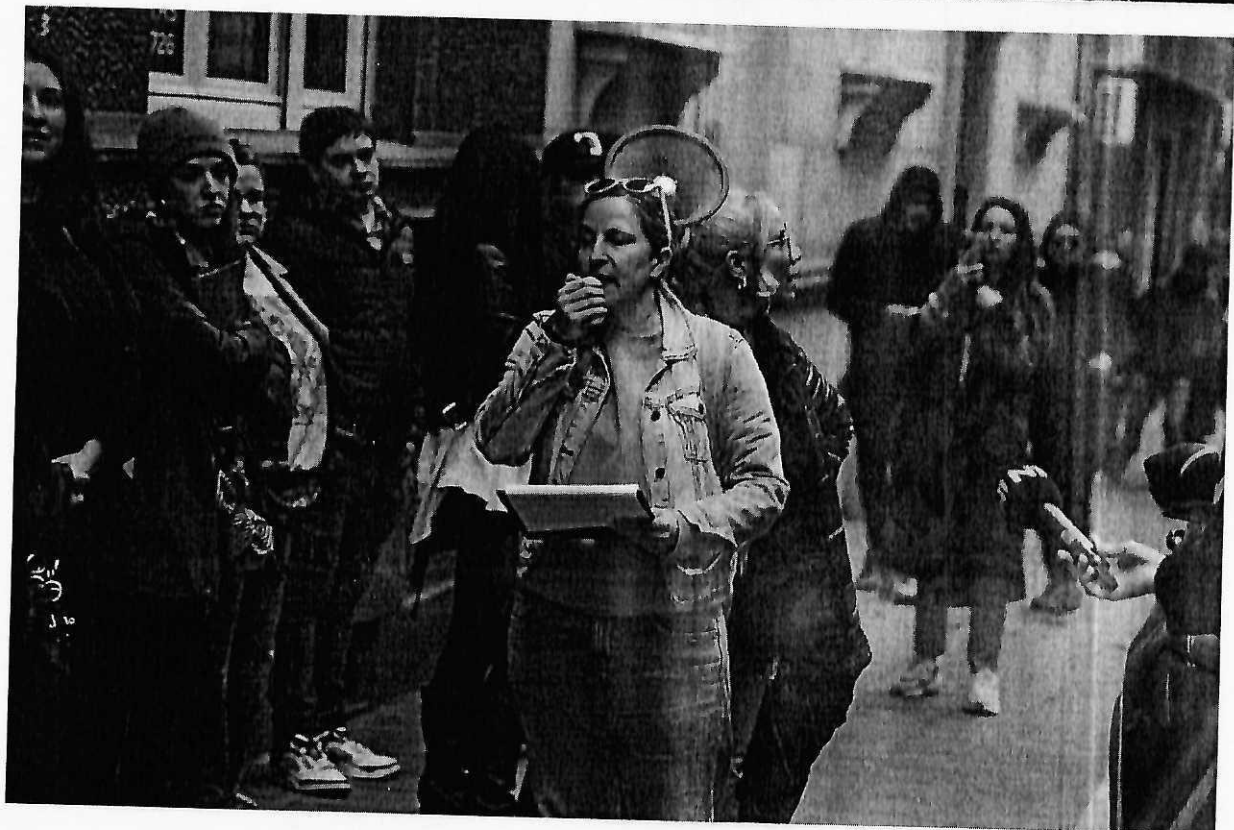
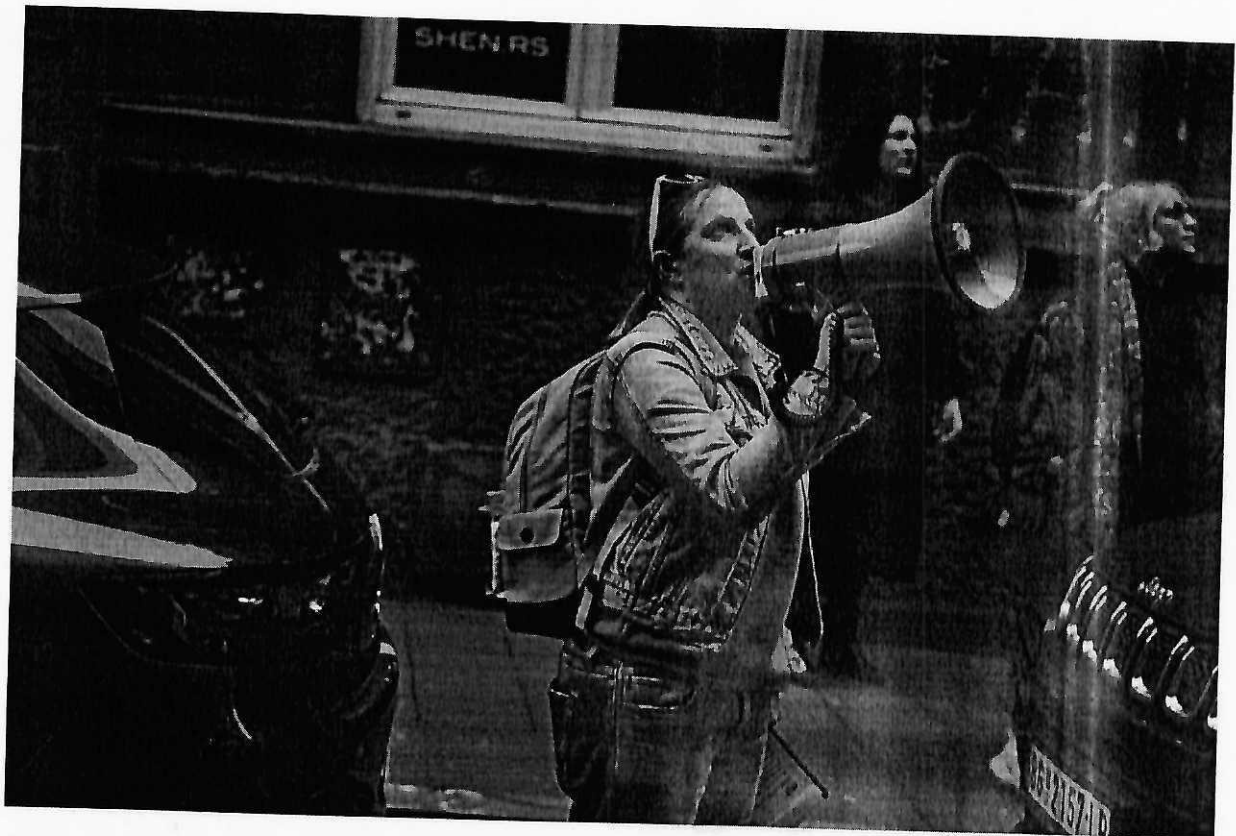
- N1 SA SVOJOM PLAĆENOM SVITOM DOŠAO DA TARGETIRA NOVINARE KURIRA Vaše ruke će biti krvave ako se nekom od nas nešto dogodi - ODGOVARAĆETE SVI! (Доступно на: [Targetiranje novinara Kurira | Kurir](#))
- N1 I UNITED MEDIA NASTAVLJAJU ORKESTRIRANI NAPAD NA KURIR U toku je zlonamerno targetiranje novinara Kurira (Доступно на: [N1 i united media nastavljaju napad na Kurir | Kurir](#))

Испод ових текстова су грађани остављали низ увредљивих и омаловажавајућих коментара, што је доступно на следећим линковима:

- Први текст - [N1 SA SVOJOM PLAĆENOM SVITOM DOŠAO DA TARGETIRA NOVINARE KURIRA Vaše ruke će biti krvave ako se nekom od nas nešto dogodi - ODGOVARAĆETE SVI! | Kurir](#)
- Други текст: [N1 I UNITED MEDIA NASTAVLJAJU ORKESTRIRANI NAPAD NA KURIR U toku je zlonamerno targetiranje novinara Kurira | Kurir](#)

У оквиру текста су објављене и фотографије подносиоце (фотогалерија):

У спорним текстовима је подносиатеља, као и други чланови групе, описана као неко ко је плаћеник Н1, да таргетира новинаре, неостварена уметница, инфлуенсерка у покушају (добростојећа), да је њен „газда Шолак“ и сл.

Исте фотографије су објављене 1. априла 2025. године и на порталу www.mondo.rs, чији је оснивач такође **MONDO INC ДОО Београд**, у оквиру текста:

- N1 i United Media nastavljaju orkestrirani napad na Kurir – u toku je zlonamerno targetiranje novinara Kurira (dostupno na: [N1 i United media nastavljaju orkestrirani napad na Kurir - u toku je zlonamerno targetiranje novina | Mondo](#))

У оквиру овог текста су такође објављене идентичне фотографије подносиатеље.

Подноситеља истиче да је описом на начин на који су то медији урадили и квалификацијама које су изнели, означена као нечија плаћеница, као неко ко таргетира новинаре и низ других, пре свега неистинитих, а потом и увредљивих коментара и ознака, које немају за циљ благовремено и истинито обавештавање јавности, већ искључиво напад на њу и друге учеснике протеста који су имали перформанс тог дана како би скренули пажњу на уређивачку политику и неистинито извештавање јавности.

Оваквим начином извештавања повређена је **истинитост извештавања** јер ниједна од наведених информација, пре свега, није чињенично тачна. Истовремено је изнета и увреда и клевета на њен рачун, а текст нема никакав информативни, већ надасве увредљив карактер којим се жалиљи фактички црта „мета на чело“ и постаје жртва напада медија.

Повређен је и одељак **III – одговорност новинара и новинарки** јер очигледно нису поступали у јавном интересу, професионалним нормама, не негују културу и етику јавне речи, користе говор мржње, агресивну реторику која подстиче на дискриминацију и агресивно поступање (што се види и из коментара на порталу чији је линк достављен).

Повређено је и **достојанство жалиље (одељак V)** јер је директно дискриминисана услед изношења својих ставова који се извесно нису допали уређивачкој политици овог медија, који је покренуо медијски линч и негативну кампању против ње. Медиј очигледно шири неистине како би наштетио угледу и достојанству жалиље и нарушио јој репутацију.

Медиј је повредио и **приватност жалиље (Одељак VI)** јер су објављене њене фотографије у крајње негативном контексту, што у коначном и има за циљ да јој додатно повреди и унизи достојанство.

Због свега наведеног, предлажем да Савет за штампу усвоји ову жалбу и изрекне јавну опомену MONDO INC ДОО Београд – издавачу дневног листа „КУРИР“ и „МОНДО“.

У Београду, 4. јуна 2025. године

АДВОКАТ
Михаило Павловић
Београд
Змаја од Ноћаја 9/4

Заједничка адвокатска канцеларија
Мијатовић & Павловић
Змаја од Ноћаја 9/4, Београд

АДВОКАТ

Mihailo
Pavlović

20005153

1

Digitally signed
by Mihailo
Pavlović

200051531

Date: 2025.06.06

12:20:36 +02'00'

Михаило Павловић

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

REPORT OF THE
COMMISSION ON THE
STRUCTURE OF THE
ATOMIC NUCLEUS
AND THE
PROPERTIES OF
NUCLEAR REACTIONS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS
1954

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS
1954

14:52

selenasely 5h

Bas Ti Se Svidja (feat. Nikolija) >

2.0

Република Србија
Министарство унутрашњих послова
Дирекција полиције
Полицијска управа за град Београд
ПС Стари Град
КУ број: 04.06.2025. године
Датум: 04.06.2025. године
Београд

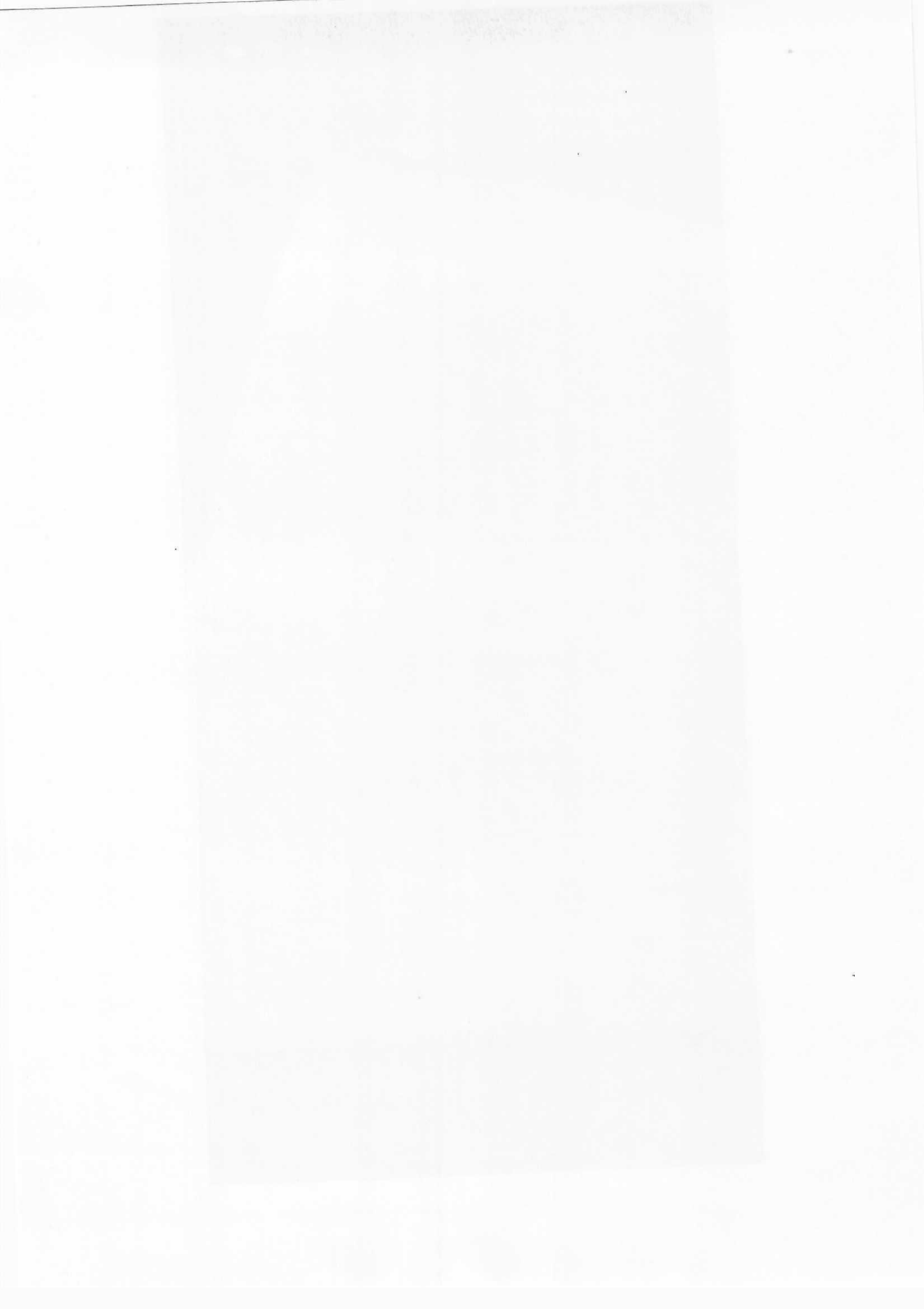
СЛУЖБЕНА БЕЛ
ОБАВЕШТЕЊУ ПРИМЛЕНА

ОСН

Send message...

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
4 ПЗ бр. [REDACTED]

Дана 14.06.2022. године

Савска бр. 17а

Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Маријана Николић Милосављевић, судија појединац, у парници тужиоца [REDACTED] из Београда, ул. [REDACTED] бр. 48, чији је пуномоћник [REDACTED] адвокат из Смедерева, ул. [REDACTED] против тужених Катарине Благовић из Београда, ул. Влајковићева бр. 8, Милке Радовић из Београда, ул. Влајковићева бр. 8, Рајка Недића из Београда, ул. Влајковићева бр. 8 и Adria Media Group d.o.o. Београд, ул. Влајковићева бр. 8, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, ради накнаде нематеријалне штете, вредност предмета спора 600.000,00 динара, након закључене, главне и јавне расправе на рочишту одржаном дана 14.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца [REDACTED] из Београда, којим је тражио да се обавезу тужени Катарина Благовић из Београда, Милка Радовић из Београда, Рајко Недић из Београда и Adria Media Group d.o.o. Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова солидарно исплате износ од 600.000,00 динара и то:

- износ од 400.000,00 динара због повреде угледа, части и права личности објављивањем нетачних информација дана 05.02.2019. године и

- износ од 200.000,00 динара због повреде права на приватност и права на запислика објављивањем фотографије тужиоца дана 05.02.2019. године,

са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате, **КАО НЕОСНОВАН.**

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца [REDACTED] из Београда, којим је тражио да се наложи туженом Рајку Недићу из Београда да по правноснажности, најкасније у другом броју дневних новина „Куир“ објави пресуду, **КАО НЕОСНОВАН.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 163.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана

извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема писаног
отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужилац је у тужби поднетој дана 07.08.2019. године и током поступка, преко пуномоћника навео да је дана 05.02.2019. године у дневним новинама „Куир“, број 1795 објављен чланак, са најавом на насловној страни, под насловом: „Пакт опозиције и криминалаца, они би да вешају! Бошков човек члан раковичког клана организовао вешала на Теразијама“. На странама под редним бројем 2 и 3, у рубрици „Вести“, објављен је спорни чланак под насловом: „БОШКОВ ПАЈТОС ИЗ НАРКО-КЛАНА ОРГАНИЗОВАО ВЕШАЛА“. У спорном тексту је о њему наведено: „Коста Латиновић, припадник 'раковичког клана' и члан покрета Двери, организовао је ношење вешала на протесту коалиције Драгана Ђиласа, сазнаје Куир. Латиновић, који је оптужен за нека од најтежих кривичних дела, ову акцију организовао је још два члана покрета Двери из Раковине“. Је је МУП, у сарадњи са Београдским јавним тужитељством и Београдом, идентификовао и реч је о Слободану Глишићу и малолетном Н.П., који је носио вешала“. У посебно уоквиреном делу текста су пренети наводи са записника о његовом саслушању пред ПУ Београд, при чему је наведено и „да је малолетни Н.П. од раније познат полицији и има кривични досије због наркотика“. Објављене су његове две фотографије, једна са заштитом и друга без заштите, уз коментар: „Саслушан... Н.П. на излазу из полиције“. Спорним злонамерним, нетачним, сензационалистичким и таблоидним најавама, насловом и текстом и злоупотребом личног записа малолетника објављеног без заштите, изношењем детаља из записника о саслушању и изношењем нетачних сазнања да је он раније познат полицији и да има досије због наркотика, тужени су створили негативну и нетачну представу о њему и његовом учешћу у догађају, иако је у време објављивања текста био малолетан и уживао заштиту уведenu управо због специфичности личности малолетника. Објављивањем његове фотографије и иницијала, као и да је из Раковине, чланак је препознатљивим. Поред тога, означен је као члан покрета Двери, иако као малолетник није могао да буд члан политичких партија, а у ширем смислу и као партијски војник СЗС и Драгана Ђиласа, иако је тада био ученик средње школе. У даљем тексту је описан као део криминалне средине, али и као сарадник Косте Латиновића и других лица која не познаје, па објављени наводи нису истинити. Истакао је да никада није кажњаван, а да је спорно како су тужени дошли до подака из записника о саслушању малолетника, када то није било могуће прибавити на законит начин, што значи да је реч о озбиљној злоупотреби. Напоменуо је да ни он, ни његова мајка, која је у време објављивања текста била његов законски заступник, нису контактирани пре објављивања текста, нити су дали сагласност за објављивање његове фотографије. Истакао је да је ученик четврте године средње графичке школе на Новом Београду, да планира да настави са школовањем, да живи сам са мајком и да није ни члан, ни симпатизер ниједне политичке странке. Није јавна личност и до објављивања спорног текста и његове фотографије медијски није био експониран. Сматра да је циљ објављивања овог текста био атак на његову личност, а тада је био малолетан и стварање погрешних слике о догађају у коме је учествовао. Лезиони карактер објављених навода произилази из тенденциозног наслова, објављене фотографије и нетачних података и информација које су изнете. Истакао је да су тужени били дужни да са пажњом која је примерена околностима случаја, заштите интересе малолетника и да на прикладнији начин одреде насловну страну, наслов и садржину текста, што нису учинили. Предложио је да суд усвоји тужбени захтев. Трошкове поступка је тражио и определио.

Тужени су у одговору на тужбу и у току поступка, преко пуномоћника, оспорили тужбу и постављени тужбени захтев у целости, истичући да је у конкретном случају постојао интерес јавности да буде обавештена о чињеници да је на грађанском

протесту опозиционих странака била истакнута лутка актуелног председника Републике Србије, Александра Вучића, која је висила са вешала и да су ова вешала ношена по цео граду, као и да су припадници МУП-а идентификовали и процесуирали лица која су организовала и извршила наведено. Навели су да је неспорно да је тужилац био учесник овог догађаја и да је носио вешала. Сматрају да објављене информације не вређају права и интересе тужиоца, а да тужилац, који је тада био малолетан, није имао шта да тражи на протестном скупу, а нарочито да носи макету вешала са обећеном лутком председника државе. Они су као медиј, само легитимно извештавали о томе, апсолутно штитећи идентитет малолетника, јер су наведени његови иницијали, једна фотографија је замагљена, а на другој тужилац није препознатљив, због угла из ког је снимано. Истакли су да, сходно чл. 82 ЗЛМ нису морали имати сагласност тужиоца и његовог законског заступник да се објаве фотографије и информације. Додали су да суд мора имати у виду допринос тужиоца настанку штете, сматрајући да износи 100%, јер је морао бити свестан да ако носи макету вешала са лутком председника да ће сви медији о томе извештавати. Предложили су да суд тужбени захтев одбије у целости. Трошкове поступка су тражили и определили.

Међу парничним странкама није спорно да је дана 05.02.2019. године у дневним новинама „Курир“ на насловној страни објављен наслов: „Пакт опозиције и криминалаца“, као и наслов: „Они би да вешају!“ Бошков човек, члан раковичког клана организовао вешала на Теразијама“, а да је на странама 2 и 3 објављен текст под насловом: „Бошков пајтос из нарко-клана организовао вешала“, као и да су објављене две фотографије тужиоца, једна на којој је његов лик замагљен и једна на којој није и да су објављени његови иницијали.

Међу парничним странкама се као спорно поставило питање да ли је тужилац услед објављивања информација у напред наведеном тексту претрпео нематеријалну штету у виду повреде части и угледа и права личности, као и у виду повреде права на приватност и права на запис лика, подобност изнетих навода да повреде част и углед и права личности тужиоца, право тужиоца на накнаду по том основу, да ли је тужени пре објављивања поступио у складу са новинарском пажњом и висина постављеног тужбеног захтева.

Суд је након спроведеног доказног поступка, а након савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата поступка, на основу одредбе члана 8 Закона о парничном поступку, утврдио следеће чињенично стање:

Читањем насловне стране дневних новина „Курир“ објављених дана 05.02.2019. године, утврђено је да је објављен наднаслов: „Пакт опозиције и криминалаца“, као и наслов: „Они би да вешају!“ Бошков човек, члан раковичког клана организовао вешала на Теразијама“.

Читањем стране под редним бројем 2 и 3 дневних новина „Курир“ од 05.02.2019. године утврђено је да се у чланку под насловом: „Бошков пајтос из нарко-клана организовао вешала“, наводи: „Коста Латиновић, припадник „раковичког клана“ и члан покрета Двери, организовао је ношење вешала на протесту коалиције Драгана Ђиласа, сазнаје Курир. Латиновић, који је оптужен за нека од најтежих кривичних дела, ову акцију је извео са још два члана покрета Двери из Раковице које је МУП, у сарадњи са Вишим јавним тужилаштвом у Београду, идентификовао и реч је о Слободану Глишићу и малолетном Н.П. који је носио вешала, Глишић и Н.П. су јуче око поднева отишли у ПУ за Град Београд, где су дали исказ, а Глишићу је одређено задржавање од 48 сати. Против Глишића и Н.П. поднете су кривичне пријаве због постојања основа сумње да

су извршили кривично дело расне и друге дискриминације. У даљем тексту, под поднасловом: „Најтежа кривична дела“ наводи се: „Слободан Глишић, који је на суботњем протесту шетао поред Н.П. који је носио вешала, активно је учествовао у раду покрета Двери и на друштвеним мрежама постоје његове заједничке фотографије са лидером тог покрета Бошком Обрадовићем, док разговарају са грађанима на улици. И државна секретарка МУП-а, Биљана Поповић Ивковић поручила је јуче да су ова двојица младића присталице покрета Двери и Савеза за Србију. Према сазнањима нашег листа, организатор свега је Латиновић, човек који је седам пута осуђиван за разна кривична дела, од отмица до превара, који је добро познат у београдском подземљу. –Према обавештајним подацима, овај човек је био врло близак пријатељ и сарадник с Небојшом Стојковићем Стојкетом, лидером „раковачко-миљаквачког клана“ и наследником Зорана Ускоковића Сколета. Када је Стојковић ухапшен у „Сабљи“ због убиства Веселина Веска Божовића и Мирослава Секулића Секуле, али и многих других кривичних дела, Латиновић је постао солиста – навео је извор нашег листа. Латиновић је 2004. године био под истрагом због сумње да је са неколицином ортака учествовао у договорима за ликвидацију. Наиме, како је тада саопштио МУП, приведени су Славен Јелић и Никола Вујовић, који су се договорили да убију М.Ш. кога је Јелић упознао у затвору у Шведској. Вујовић је формирао екипу за континуирано праћење М.Ш. у којој су били Милутин Калуђеровић, Дејан Милутиновић, Коста Латиновић и Зоран Бојић. Латиновић је, према сазнањима нашег листа, ухапшен и 2017. и то у вези са наркотицима. У Дверима је и Латиновићева ћерка Кристина Латиновић, која је чак била и на листи овог покрета за одборнике, а на друштвеним мрежама постоји њена слика са једне трибине на којој је била учесник заједно са послаником Двери Срђаном Ногом“. У даљем делу текста, под поднасловом: „Латиновић у МУП“ наводи се: „Латиновић, кога је позив Курира затекао баш када је пошао да се јави у МУП (у поподневним часовима), у разговору за наш лист каже да је био у колони поред сабораца када су носили вешала. – Немам много времена, сад су ми јавили да су ме тражили из МУП-а, идем да се пријавим, казао је Латиновић на почетку разговора, а на питање да ли је био са Глишићем и Н.П. тога дана када су носили вешала на Теразијама, он је рекао: - Јесам, јесам. Био сам у колони, био сам у шетњи. Нисам их ја возио, већ су били тамо. Коментаришући какву су поруку хтели да пошаљу ношењем вешала, он је казао: - Знате шта, то је обичан перформанс. Медији су то направили. На питање да ли су вешала била његова идеја, Латиновић је поручио да слабо чује и прекинуо везу. У склопу текста објављена је фотографија тужиоца која је замагљена са описом: „Снимљени на протесту... Слободан Глишић и Н.П.“, као и фотографија тужиоца која није замагљена са описом: „Саслушан.... Н.П. на излазу из полиције“, а испод слике је наведено: „Слободан Глишић и Н.П. који је носио вешала, саслушани су у полицији“, као и: „Глишић и Н.П. осумњичени су за кривично дело расне и друге дискриминације“. У посебном делу текста у коме је поред фотографије Срђана Ного објављен наслов: „Н.П. признао: Носио сам вешала, дао ми их је Ного из Двери“, наводи се: „Малолетном Н.П., који је на протестима носио импровизована вешала, јуче је одређен притвор да не би утицао на сведоке и да не би поновио дело. Како Курир сазнаје, у полицији је Н.П. рекао да му је пластичну шипку на којој су била вешала дао функционер Двери Срђан Ного, којег, како је рекао познаје са телевизије. – Н.П. је испричао да је у суботу био у граду, да је случајно наишао на протест којем се прикључио и да је тамо срео Ного. Казао је да га је Ного замолио да преузме од њега пластичну шипку, на којој су била вешала, што он није доживео као нешто озбиљно, па ју је неких 20 минута носио – открива извор Курура. Иначе, како сазнајемо, Н.П. је од раније познат полицији и има кривични досије због наркотика“.

Суд је писане доказе у свему прихватио у целости, тим пре што странке њихову ваљаност нису спориле, нити довеле у сумњу због чега је чињенице које из истих произилазе узео као утврђене.

Тужилац [REDACTED] је, саслушан у својству парничне странке у свом исказу на рочишту за главну расправу дана 15.04.2021. године изјавио да је у чланку изнет низ неистина. Притворен је дана 02.02.2019. године и у притвору је сазнао, од чувара и своје мајке, садржину текста. У чланку је означен као „мал. Н.П. који је носио вешала“. Јесте носио вешала и он је лице које је означено у тексту као Н.П., на протесту је био са Слободаном Глишићем ког је то вече упознао. У чланку се повезује са Латинићем који је означен као криминалац, члан раковичког клана и организатор ношења вешала, а то га повезује са њим јер је носио вешала. Косту Латинића не познаје. У чланку није означен као члан овог клана, али је Коста Латинић означен као организатор ношења вешала. Нигде у тексту конкретно није наведено да је он члан овог клана, али се из контекста може закључити, као што се може закључити да познаје Латинића, јер је носио вешала, иако не стоји у тексту да се познају. Објављивање његових иницијала довело је до тога да га људи поистовећују са криминалним личностима и криминалом. Тачно је да му је шипку за вешала дао Срђан Ного, кога је то вече срео први пут. Није члан ниједне политичке партије и није био ни тада. Био је у граду, видео масу људи у повратку ка кући и прикључио јој се и тада је први пут био на неком протесту. У медијима је чуо да је протест против отцепљења Косова и продаје река и зато се прикључио. Ушао је у масу и мислио да је то обична шетња, није знао да се ради о политичком протесту и ко је организатор. За протест је чуо од пријатељице његове мајке као и да се одржава сваке суботе. Вешала је преузео непромишљено, јер га је Срђан Ного замолио да преузме вешала док он запише неке бројеве телефона. После је предао вешала неком другом у маси. Не зна колико је још људи носило вешала. Вешала не симболизују ништа, нити је знао да су на Теразијама вешани окупатори. Против њега је вођен поступак због наркотика у периоду од 2018. године до 2019. године, али је тај поступак обустављен јер није било елемената кривичног дела и није притворан. Због тог поступка није доживљавао осуду околине, нико није ни знао, осим његових најближих. На слици која је објављена јасно се виде његове црте лица и препознатљив је, па је било лако повезати његове иницијале са ликом и сви су закључили да је то он. Јасно се видело да је он на слици. И друге новине су објављивале његову фотографију, без замагљивања, па је било очигледно да се пише о њему. У притвору је био 5 дана и тада је имао 17 година. У чланку у односу на њега нема неистинитих информација, али се доводи у везу са криминалним групама у контексту чланка. Натпис у новинама је код њега изазвао страх, бојао се како ће други притвореници у притвору реаговати на њега, јер је означен као део раковачког клана, а можда је тамо било и припадника других кланова. Он није део овог клана. Када је изашао из притвора, окружење се променило, људи су га гледали другачије, комшије, други ђаци у школи, професори, сви су мислили да је криминалац. То му је јако тешко падало. Родбина није хтела да му се јави. Мајка је добила отказ јер је радила у приватном вртићу. Родитељи су разведени, са оцем није у контакту, па не зна како је он реаговао. Нико их није контактирао пре објављивања. Поступак за ношење вешала је обустављен.

Тужена Милка Радовић, саслушана у својству парничне странке на рочишту за главну расправу одржаном 15.04.2021. године изјавила је да је учествовала као аутор у писању чланка, али само дела текста у доњем делу стр. 3 под насловом: Н.П. признао: носио сам вешала, дао ми их је Срђан Ного из Двери и само у делу у коме је узела изјаву од Срђана и ништа друго. Нема везе са осталим наводима чланка и не може да коментарише. Веродостојно је пренела изјаву Срђана Ного. Не зна да ли је неко контактирао мајку тужиоца.

Тужена Катарина Благовић, саслушана у својству парничне странке на рочишту за главну расправу одржаном 14.06.2022. године изјавила је да је писала цео текст а потписана је она и колегиница Милка, зато што је Милкин задатак био да позове Ного, јер је то одвојени део текста. Цео текст је о Кости Латинићу и о протесту који се

Одредбом чл. 10 став 1. Европске конвенције о људским правима, прописано је да свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе. Ставом 2. наведеног члана, прописано је да пошто коришћење ових слобода за собом повлачи дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним Законом неопходним у демократском друштву у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства.

Применом материјалног права на утврђено чињенично стање, суд је утврдио да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Наиме, сходно цитираним одредбама, право на новчану накнаду нематеријалне штете остварује се када се последица повреде манифестује у једном од видова нематеријалне штете, што значи да је штета проузроковала душевне патње које, с обзиром на дужину трајања и интензитет, оправдавају досуђивање новчане накнаде у смислу члана 200. став 1. Закона о облигационим односима. Код наведеног треба имати у виду да се част дефинише као субјективна категорија и као мишљење које човек има о себи као припадник одређене друштвене средине и друштвене групе чије је вредности прихватио, а да је углед објективна категорија и да представља мишљење које има средина и јавно мњење о личности. Уставом је зајамчена слобода штампе и других видова информисања, јавног изражавања, као и право грађана да извршавају и објављују своја мишљења, а исто тако и право грађана да буду обавештени о догађајима у земљи и свету, а средствима информисања наложено је да истинито и објективно обавештавају јавност. Међутим, ако се информацијом доводи у питање нечија част и углед, терет доказивања истинитости информације је на ономе ко је објављује, а не на лицу чија су права повређена објављивањем одређене информације, осим у случају постојања општег интереса, односно интереса јавности да зна. Услов за допуштено објављивање јесте и то да је пре објављивања информација проверена са „дужном пажњом“, што налажу и етички кодекси новинарске професије, јер не постоји интерес јавности да сазна неистиниту информацију. Ради се о такозваној „новинарској пажњи“ која варира од случаја до случаја, а мера дужне пажње зависи од околности, прилика које постоје у вези са конкретном информацијом.

Анализом спорног текста, суд је нашао да информације које су у њему објављене, а које се односе на тужиоца, јесу информације које су проверене са дужним степеном новинарске пажње, а поред тога, имајући у виду исказ тужиоца, наводи изнети у тексту су истинити. Да би постојала повреда права на част и углед, објављена информација мора да има лезиону способност, тако да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације. Битно својство информације јесте да ли је она истинита, јер само неистинита информација може изазвати повреду угледа и части. С тим у вези, тужени могу бити одговорни за објављивање информација, само уколико се ради о нетачним и неистинитим информацијама, које нису проверене са дужном новинарском пажњом. У конкретном случају, суд налази да су тужени у свему поступили у складу са прописаним стандардом дужне новинарске пажње, а чињеница истинитости објављених информација произилази и из исказа тужиоца, као и из исказа његове мајке која је у току поступка саслушана у својству сведока. Наиме, тужилац у свом исказу наводи да он јесте био учесник протеста, да јесте носио макету вешала на том протесту, да му је због тога одређен притвор, као и да је раније против њега вођен поступак због поседовања наркотика. Дакле, сви наводи изнети у спорном тексту, за

које тужилац наводи да су лезионо способни, односно да су му повредили част и углед, не представљају неистините и непроверене информације, које представљају неосновану клевету и атак на његову личност и права, већ се ради о истинитим информацијама. Цео спорни текст односи се на извештавање о актуелној теми, која је у то време била од значаја за јавност и коју су пратили бројни медији. Централна тема спорног текста јесте јавни скуп, односно протест који се организовао у Београду, на коме су учесници носили макету вешала. Јавност је обавештена о самом догађају и одређеним учесницима протеста, односно Кости Латиновићу и другим политичким личностима који су били на протесту и који се спомињу у тексту. Дакле, ради се о информацијама које су пренете са јавног скупа, а тужени су поступали у складу са дужном новинарском пажњом. Намера тужених није била да објављивањем текста повреди углед и част тужиоца, као и његово достојанство, нити су га приказали у лажном светлу, приписивањем особина и својстава које он нема. У тексту се тужилац помиње као "малолетни Н.П. који је носио вешала", као и да је учествовао у протесту, на коме је било како грађана, тако и политичара. У тексту се не помиње да је тужилац члан раковичког клана, да је на било који начин повезан са овом криминалном организацијом, нити да је заједно са припадницима тог клана учествовао у извршењу тешких кривичних дела, а како се то у тексту наводи за Косту Латиновића. Када се наведено доведе у везу са чињеницом постојања неспорног интереса јавности да буде упозната са свим дешавањима на протесту, те да су информације изнете у тексту пренете са јавног скупа, суд налази да неведене информације, верно пренете са скупа не поседују лезиону способност да повреди част и углед и права личности тужиоца. С обзиром на наведено, суд налази да нису испуњени законски услови за одговорност тужених да тужиоцу накнаде штету по овом основу.

Одлучујући о делу тужбеног захтева којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцу надокнаде штету због повреде права на приватност, неовлашћеним објављивањем његове фотографије, суд је нашао да је захтев неоснован. Наиме, у тексту су објављене две фотографије тужиоца, једна снимљена на протесту, на којој је лик тужиоца замагљен и друга која је снимљена приликом изласка из полиције, која није замагљена, али се на истој лик тужиоца не види јасно, имајући у виду да је тужилац на фотографији савио главу тако да се види мали део једне стране лица. Према мишљењу суда, тужилац на фотографији која није замагљена није препознатљив, а поред тога, у тексту није објављено његово пуно име и презиме, већ је означен иницијалима Н.П. са назнаком да се ради о малолетном лицу. Препознатљивост постоји када објављену информацију може да доведе у везу са субјектом информације одређени круг људи, који је шири од његовог најужег окружења, а што, према ставу суда, не произилази из конкретног случаја. У спорном тексту нису наведени никакви лични и други приватни подаци, нити одреднице о његовом идентитету, по којима би тужилац био препознатљив ширем кругу лица и читаоцима новина, а имајући у виду да поред једне замагљене фотографије и једне фотографије на којој тужилац није препознатљив, није објављено његово пуно име и презиме, већ само иницијали. Чињеница да тужени нису прибавили сагласност законског заступника тада малолетног тужиоца, односно његове мајке [REDACTED] није од утицаја на другачију одлуку у ситуацији када се из текста и објављених фотографија не може закључити да се ради о тужиоцу, сходно одредби чл. 80 ст. 1 Закона о јавном информисању. Поред тога, фотографије су настале на јавном скупу и поводом њега, за који постоји оправдан интерес јавности да буде упозната и информисана, па је суд нашао да објављивање фотографије са препознатљивим ликом тужиоца, нема лезиону способност, односно да тужени оваквим поступањем није повредио право тужиоца на приватност.

С обзиром на наведено, суд налази да нису испуњени законски услови за одговорност тужених да тужиоцу накнаде штету по основу објављивања неистинитих

информација и неовлашћеног објављивања фотографије тужиоца, сходно чему је одбио тужбени захтев.

Имајући у виду да је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, суд је одбио и део тужбеног захтева којим је тражено да се одговорном уреднику наложи да објави правноснажну пресуду најкасније у другом броју дневних новина „Куир“, па је донео одлуку као у ставу другом изреке пресуде.

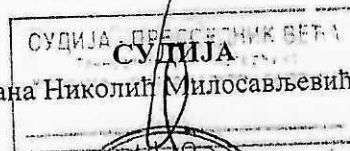
Суд је ценио и све остале изведене доказе и наводе странака за које је нашао да су без утицаја на другачије решење ове правне ствари, па је на основу свега изнетог одлучено је као у изреци пресуде.

Одлуку о трошковима парничног поступка као у ставу трећем изреке суд донео је на основу одредаба чл. 151, чл. 153, чл. 154 и чл. 163 ЗПП, па је обавезао тужиоца да туженима на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 163.900,00 динара. Овај износ обухвата трошкове на име ангажовања пуномоћника из реда адвоката и то на име састава одговора на тужбу у износу од 22.500,00 динара, на име заступања на три одржана рочишта у износу од по 26.250,00 динара, на име приступа на три неодржана рочишта у износу од по 15.000,00 динара, који трошкови су обрачунати са увећањем од 150% на име заступања четири странке, као и трошак и на име судске таксе за одговор на тужбу у износу од 17.650,00 динара, који трошкови су одмерени сходно важећој АТ и ТТ на дан доношења одлуке и опредељеном трошковнику пуномоћника тужених. На досуђени износ трошкова парничног поступка суд је обавезао тужиоца на плаћање законске затезне камате почев од дана извршности одлуке па до коначне исплате, на основу одредбе члана 277 у вези члана 324 Закона о облигационим односима. Суд није признао туженима трошак на име састава једног образложеног поднеска, налазећи да исти није био нужен за вођење ове парнице.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, а преко овог суда.

Маријана Николић Милосављевић с.р.

Тачност отправка оверава:

09.11.2022

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ

13.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић председника већа, Весне Целетовић Џудић и Весне Карачић-Ристић, чланова већа у парници тужиоца [REDACTED] из Београда, ул. [REDACTED] 48, чији је пуномоћник М [REDACTED], адвокат из Смедерева, ул. [REDACTED] против тужених Катарине Благовић из Београда, ул. Влајковићева бр. 8, Милке Радовић из Београда, ул. Влајковићева бр. 8, Рајка Недића из Београда, ул. Влајковићева бр. 8 и Adria media group d.o.o. Београд, ул. Влајковићева бр. 8, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 359/19 од 14.6.2022. године у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду [REDACTED] од 14.6.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Изреком побијане пресуде Вишег суда у Београду [REDACTED] од 14.6.2022. године, у ставу првом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени Катарина Благовић из Београда, Милка Радовић из Београда, Рајко Недић из Београда и Adria media group d.o.o. Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова солидарно исплате износ од 600.000,00 динара и то износ од 400.000,00 динара због повреде угледа, части и права личности објављивањем нетачних информација дана 05.02.2019. године и износ од 200.000,00 динара због повреде права на приватност и права на запис лика објављивањем фотографије тужиоца дана 05.02.2019. године, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом Рајку Недићу из

Београда да по правноснажности, најкасније у другом броју дневних новина „Куир“ објави пресуду. Ставом трећим, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 163.900,00 динара са законском каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, из свих законских разлога.

Тужени су поднели одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужиоца указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 05.02.2019. године на насловној страни дневних новина „Куир“ објављен наднаслов: „Пакт опозиције и криминалаца“, као и наслов: „Они би да вешају!“ Бошков човек, члан раковичког клана организовао вешала на Теразијама. У истом издању, на странама 2. и 3. објављен је текст под насловом: „Бошков пајтос из нарко-клана организовао вешала“, у ком тексту се наводи: „Коста Латиновић, припадник „раковичког клана“ и члан покрета Двери, организовао је ношење вешала на протесту коалиције Драгана Ђиласа, сазнаје Куир. Латиновић, који је оптужен за нека од најтежих кривичних дела, ову акцију је извео са још два члана покрета Двери из Раковице које је МУП, у сарадњи са Вишим јавним тужилаштвом у Београду, идентификовао и реч је о Слободану Глишићу и малолетном Н.П. који је носио вешала. Глишић и Н.П. су јуче око поднева отишли у ПУ за Град Београд, где су дали исказ, а Глишићу је одређено задржавање од 48 сати. Против Глишића и Н.П. поднете су кривичне пријаве због постојања основа сумње да су извршили кривично дело расне и друге дискриминације. У даљем тексту, под поднасловом: „Најтежа кривична дела“ наводи се: „Слободан Глишић, који је на суботњем протесту шетао поред Н.П. који је носио вешала, активно је учествовао у раду покрета Двери и на друштвеним мрежама постоје његове заједничке фотографије са лидером тог покрета Бошком Обрадовићем, док разговарају са грађанима на улици. И државна секретарка МУП-а, Биљана Поповић Ивковић поручила је јуче да су ова двојица младића присталице покрета Двери и Савеза за Србију. Према сазнањима нашег листа, организатор свега је Латиновић, човек који је седам пута осуђиван за разна кривична дела, од отмица до превара, који је добро познат у београдском подземљу. -Према обавештајним подацима, овај човек је био врло близак пријатељ и сарадник с Небојшом Стојковићем Стојкетом, лидером „раковачко-миљаквачког клана“ и наследником Зорана Ускоковића Сколета. Када је Стојковић ухапшен у „Сабљи“ због убиства Веселина Веска Божовића и Мирослава Секулића Секуле, али и многих других

кривичних дела, Латиновић је постао солиста - навео је извор нашег листа. Латиновић је 2004. године био под истрагом због сумње да је са неколицином ортака учествовао у договорима за ликвидацију. Наиме, како је тада саопштио МУП, приведени су Славен Јелић и Никола Вујовић, који су се договорили да убију М.Ш. кога је Јелић упознао у затвору у Шведској. Вујовић је формирао екипу за континуирано праћење М.Ш. у којој су били Милутин Калуђеровић, Дејан Милутиновић, Коста Латиновић и Зоран Ђојић. Латиновић је, према сазнањима нашег листа, ухапшен и 2017. године и то у вези са наркотицима. У Дверима је и Латиновићева ћерка Кристина Латиновић, која је чак била и на листи овог покрета за одборнике, а на друштвеним мрежама постоји њена слика са једне трибине на којој је била учесник заједно са послаником Двери Срђаном Ногом. У даљем делу текста, под поднасловом: „Латиновић у МУП“ наводи се: „Латиновић, кога је позив Курира затекао баш када је пошао да се јави у МУП (у поподневним часовима), у разговору за наш лист каже да је био у колони поред сабораца када су носили вешала. - Немам много времена, сад су ми јавили да су ме тражили из МУП-а, идем да се пријавим, казао је Латиновић на почетку разговора, а на питање да ли је био са Глишићем и Н.П. тога дана када су носили вешала на Теразијама, он је рекао: - Јесам, јесам. Био сам у колони, био сам у шетњи. Нисам их ја возио, већ су били тамо. Коментаришући какву су поруку хтели да пошаљу ношењем вешала, он је казао: - Знате шта, то је обичан перформанс. Медији су то направили. На питање да ли су вешала била његова идеја, Латиновић је поручио да слабо чује и прекинуо везу. У склопу текста објављена је фотографија тужиоца која је замагљена са описом: „Снимљени на протесту... Слободан Глишић и Н.П.“, као и фотографија тужиоца која није замагљена са описом: „Саслушан... Н.П. на излазу из полиције“, а испод слике је наведено: „Слободан Глишић и Н.П. који је носио вешала, саслушани су у полицији“, као и: „Глишић и Н.П. осумњичени су за кривично дело расне и друге дискриминације“. У посебном делу текста у коме је поред фотографије Срђана Ного објављен наслов: „Н.П. признао: Носио сам вешала, дао ми их је Ного из Двери“, наводи се: „Малолетном Н.П., који је на протестима носио импровизована вешала, јуче је одређен притвор да не би утицао на сведоке и да не би поновио дело. Како Курир сазнаје, у полицији је Н.П. рекао да му је пластичну шипку на којој су била вешала дао функционер Двери Срђан Ного, којег, како је рекао познаје са телевизије. - Н.П. је испричао да је у суботу био у граду, да је случајно наишао на протест којем се прикључио и да је тамо срео Ного. Казао је да га је Ного замолио да преузме од њега пластичну шипку, на којој су била вешала, што он није доживео као нешто озбиљно, па ју је неких 20 минута носио - открива извор Курура. Иначе, како сазнајемо, Н.П. је од раније познат полицији и има кривични досије због наркотика“. Тужилац је био на протесту на коме је носио импровизована вешала. Тада је био малолетан и одређен му је притвор због постојања основа сумње да је извршио кривично дело расне и друге дискриминације. Пре овог догађаја, против тужиоца је вођен кривични поступак због наркотика. У спорном тексту објављене су две фотографије тужиоца, једна са протеста на којој је његов лик замагљен, односно „блурован“ и друга која је настала приликом његовог изласка из полиције након саслушања, која није замагљена, али на истој тужилац није препознатљив.

У току поступка саслушани су тужилац, тужени и сведок [REDACTED]. Тужилац је у свом исказу у битном навео да није спорна чињеница да је носио вешала и да је на протесту био са Слободаном Глишићем ког је то вече упознао, али је

садржина текста таква да га повезује са Латиновићем који је означен као криминалац, члан раковичког клана и организатор ношења вешала, у чланку није означен као члан овог клана, али је Коста Латиновић означен као организатор ношења вешала, Објављивање његових иницијала довело је до тога да га људи поистовећују са криминогеним личностима и криминалом. Није члан ниједне политичке партије и није био ни тада. Навео је да је против њега вођен поступак због наркотика у периоду од 2018. године до 2019. године, али је тај поступак обустављен јер није било елемената кривичног дела и није притваран. На слици која је објављена налази да се јасно виде његове црте лица и препознатљив је. Тужена Милка Радовић, изјавила је да је учествовала као аутор у писању чланка, али само дела текста у доњем делу стр. 3 под насловом: Н.П. признао: носио сам вешала, дао ми их је Срђан Ного из Двери и само у делу у коме је узела изјаву од Срђана и ништа друго. Нема везе са осталим наводима чланка и не може да коментарише. Тужена Катарина Благовић, изјавила је да је писала цео текст а потписана је она и колегиница Милка, зато што је Милкин задатак био да позове Ного, јер је то одвојени део текста. Цео текст је о Кости Латиновићу и о протесту који се дешавао тог дана и информације везане за њега су уредничке информације. Тужилац је коментаришао само као младић који је носио вешала. Није тужиоца повезала са Латиновићем и кланом, кад се прочита текст јасно се види. Тужени Рајко Недић, изјавио је да сматра да на фотографији када тужилац излази из полиције није препознатљив у мери да се може закључити да се ради о њему. Његово лице је било спуштено и сматрали су да је непрепознатљиво, зато су замаглили само лица полицијских службеника, а не и његово. Сматрали су да се не види ко је, јер је спустио главу. Већи део текста је посвећен Латиновићу и Глишићу. Он се у тексту помиње само у контексту за који је тужилац рекао да је неистинит, нигде се не наводи да је део клана. Сведок Сања Пилиповић је у битном навела да је тужилац стављен у контекст нарко - групе раковачког клана којој не припада и да су у тексту наслови и поднаслови двосмислени и може се закључити да тужилац има веза са политиком и криминалом, иако се нигде не наводи име и презиме. Објављени су иницијали и слика на којој је препознатљив. У чланку нема изричито наведених нетачних чињеница, али у контексту свих информација повезан је са криминалном групом раковички клан.

Имајући у виду напред наведено, првостепени суд је анализирајући спорни текст, нашао да су информације које су у њему објављене, а које се односе на тужиоца, проверене са дужним степеном новинарске пажње и да су наводи изнети у тексту у потпуности истинити, те да тако изнете информације нису биле лезионо подобне да повреде част и углед тужиоца. Такође, одлучујући о делу тужбеног захтева којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцу надокнаде штету због повреде права на приватност, неовлашћеним објављивањем његове фотографије, суд је нашао да је захтев неоснован обзиром да су фотографије настале на јавном скупу и поводом њега, за који постоји оправдан интерес јавности да буде упозната и информисана, а само објављивање фотографије са непрепознатљивим ликом тужиоца, нема лезиону способност, односно тужени оваквим поступањем нису повредили право тужиоца на приватност, па је с тим у вези одлучујући о тужбеном захтеву, првостепени суд ставом првим и другим изреке исти одбио имајући у виду одредбу члана 9 став 1, 77, 79 став 1, 80 став 1, 112, 114, 115 став 1, 117 и 120 Закона о јавном информисању и медијима, члана 200 Закона о облигационим односима и члана 10 став 1 и 2 Европске конвенције о људским правима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима тужиоца не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да је неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац претрпео нематеријалну штету услед због претрпљених душевних болова због повреде угледа, части и права личности објављивањем нетачних информација дана 05.02.2019. године и због повреде права на приватност и права на запис лика објављивањем фотографије тужиоца дана 05.02.2019. године и правилно је првостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право и то одредбе Закона о јавном информисању и медијима, Закона о облигационим односима и Европске конвенције о људским правима, обзиром да тужилац није доказао да је радњама тужених проузрокована нематеријална штета коју тужилац потражује.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца да је првостепени суд погрешно извео закључак да у спорном тексту нема неистинитих информација о тужиоцу као и да је тужилац непрепознатљив на објављеним сликама што је исходovalo погрешну одлуку суда којом је одбијен тужбени захтев у целости. Наиме, да би постојала повреда права на част и углед, објављена информација мора да има лезиону способност, тако да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације. Битно својство информације јесте да ли је она истинита, јер само неистинита информација може изазвати повреду угледа и части. С тим у вези, тужени могу бити одговорни за објављивање информација, само уколико се ради о нетачним и неистинитим информацијама, које нису проверене са дужном новинарском пажњом. Тужени су и према налажењу Апелационог суда у свему поступили у складу са прописаним стандардом дужне новинарске пажње, имајући у виду да је истинитост објављених информација произилази и из исказа тужиоца, који је навео да јесте био учесник протеста, да јесте носио макету вешала на том протесту, да му је због тога одређен притвор, као и да је раније против њега вођен поступак због поседовања наркотика из чега следује да сви наводи изнети у спорном тексту, за које тужилац наводи да су лезионо подобни односно да су му повредили част и углед, не представљају неистините и непроверене информације, које представљају неосновану клевету и атак на његову личност и права, већ се ради о истинитим информацијама. Контекст целокупног текста усмерен је на извештавање о актуелној теми, која је у то време била од значаја за јавност и коју су пратили бројни медији, а централна тема спорног текста јесте јавни скуп, односно протест који је организован у Београду, између осталог од стране Косте Латиновића и других политичким личностима који су били на протесту и који се спомињу у тексту.

Тужилац у оквиру навода текста није приказан у лажном светлу, приписивањем особина и својстава које он нема, у тексту се тужилац не помиње као члан раковичког клана нити је на било који начин повезан са овом криминалном организацијом. Тужилац је се у тексту помиње као "малолетни Н.П. који је носио вешала", а као лице које је учествовао у протесту, на коме је било како грађана, тако и политичара. С тим у вези из смисла, контекста и саме садржине текста не може се никако извести конструкција о постојању намере тужених да тужиоца окарактеришу као криминалну личност и припадника криминалног клана. Такође, тужилац у тексту није означен као члан страначког покрета "Двери" где између осталог такви наводи свакако и не би били лезионо подобни да повреде част и углед тужиоца обзиром да се не ради о противзаконитој организацији, нити тужилац обзиром на навршене године живота

испуњава услова за упис у чланство политичке партије односно странке, што је неспорно и што произлази и из самог исказа тужиоца. У свом исказу тужилац и сам наводи да у чланку није означен као члан овог клана, већ да је то Коста Латиновић који је означен као организатор пошења вешала, међутим по мишљењу Апелационог суда тужилац ствара погрешну преставу о томе да се то из контекста може закључити, као што се може закључити да познаје Латиновића, јер је носио вешала, иако не стоји у тексту да се познају, а за такве наводе овај суд налази да су дати паушално и без чињеничног утемељења, срачунате на успех у спору. Такође, тужилац је сам навео да је против њега вођен поступак због наркотика у периоду од 2018. године до 2019. године, али је тај поступак обустављен јер није било елемената кривичног дела и није притваран, а исти навод у самом тексту везано за околност да је тужилац од раније познат полицији обзиром да је против њега вођен поступак због наркотика представља неспорно истините и проверене информације.

Надаље, у тексту су објављене две фотографије тужиоца, једна снимљена на протесту, на којој је лик тужиоца замагљен и друга која је снимљена приликом изласка из полиције, која није замагљена, али се на истој лик тужиоца не види јасно, имајући у виду да је тужилац на фотографији савио главу тако да се види мали део једне стране лица. Са наведеног следује да тужилац на фотографији која није замагљена није препознатљив, у тексту није објављено његово пуно име и презиме, већ је означен иницијалима Н.П. са назнаком да се ради о малолетном лицу, па тако нема препознатљивости у конкретном случају јер објављена информација не може да се доведе у везу са субјектом информације од стране одређеног круга људи, који је шири од његовог најужег окружења, јер у спорном тексту нису наведени никакви лични и други приватни подаци, нити одреднице о његовом идентитету, по којима би тужилац био препознатљив ширем кругу лица и читаоцима новина, а имајући у виду да поред једне замагљене фотографије и једне фотографије на којој тужилац није препознатљив, није објављено његово пуно име и презиме, већ само иницијали. Такође, фотографије су настале на јавном скупу и поводом њега, за који постоји оправдан интерес јавности да буде упозната и информисана, па објављивање фотографије са препознатљивим ликом тужиоца, нема лезиону способност, односно тужени оваквим поступањем није повредио право тужиоца на приватност, нити је на било који начин поступао супротно законским одредбама које се односе на заштиту права и података о малолетним лицима.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлука из става другог изреке донета је у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП, будући да тужилац није успео са жалбом, а одговор на жалбу тужених није нужен и неопходан трошак за вођење поступка.

Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправља
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

29. 05. 2025

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев. [REDACTED]
24.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца [REDACTED] из Београда, чији је пуномоћник [REDACTED] адвокат из Смедерева, против тужених Катарине Благовић из Београда, Милке Радовић из Београда, Рајка Недића из Београда и „Adria Media Group“ ДОО Београд, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 13.10.2022. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 13.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду [REDACTED] од 14.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове солидарно исплате износ од 600.000,00 динара и то: износ од 400.000,00 динара због повреде угледа, части и права личности објављивањем нетачних информација дана 05.02.2019. године и износ од 200.000,00 динара због повреде права на приватност и права на запис лика објављивањем фотографије тужиоца дана 05.02.2019. године, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца који је тражио да се наложи туженом Рајку Недићу из Београда да по правноснажности најкасније у другом броју дневних новина „Куир“ објави пресуду. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 163.900,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду [REDACTED] од 13.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена

тога дана и информација везаних за њега заснован на уредничким информацијама, а тужилац је поменут само као младић који је носио вешала, при чему није тужиоца повезала са Латиновићем и кланом, што се види из текста када се прочита. Према страначаком исказу туженог Рајка Недића, уредника, већи део текста је посвећен Латиновићу и Глишићу, а тужилац се у тексту помиње само у контексту за који је тужилац рекао да је истинит, нигде се не наводи да је део клана, при чему лице тужиоца на фотографији (када излази из полиције) није било замагљено, већ само лица полицијских службеника, али су због тога што је лице тужиоца било спуштено сматрали да је непрепознатљиво. Према исказу сведока Сање Пилиповић, мајке тужиоца, њен син је стављен у контекст нарко-групе раковичког клана којем не припада, наслови и поднаслови текста су двосмислени и може се закључити да њен син има везе са политиком и криминалом, иако се нигде не наводи његово име и презиме, односно објављени су иницијали и слика на којој је препознатљив.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су позивајући се на одредбе чланова 9. став 1., 77. 79. став 1., 80. став 1., 112., 114., 115. став 1., 117. и 120. Закона о јавном информисању и медијима, члана 200. Закона о облигационим односима и члана 10. став 1. и 2. Европске конвенције о људским правима одбили тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете због повреде угледа и части и права личности објављивањем нетачних информација сматрајући да су информације које су објављене у предметном чланку, у делу који се односи на тужиоца, проверене са дужним степеном новинарске пажње и да су наводи изнети у чланку у потпуности истинити, те да тако изнете информације нису биле лезионо подобне да повреде част и углед тужиоца. Одбили су и тужбени захтев за накнаду штете због повреде права на приватност неовлашћеним објављивањем тужоцевих фотографија јер су настале на јавном скупу и поводом њега, при чему постоји оправдан интерес јавности да буде упозната и информисана, а само објављивање фотографије са непрепознатљивим ликом тужиоца нема лезиону способност, тако да тужени оваквим поступањем нису повредили право тужиоца на приватност.

По оцени Врховног суда, на овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применио материјално право.

Слобода изражавања прописана је у одредбом члана 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, тако што сходно члану 1. те одредбе Конвенције, свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовање сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе. На основу става 2. те одредбе Конвенције, пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања обавештења добијених у поверењу, или ради очувања ауторитета и непристрасности судова.

Закон о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, бр. 83/14... 12/16) у члану 4. став 1. прописује да се у јавним гласилима слободно објављују идеје, информације и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, осим кад је другачије одређено законом.

Према члану 80. став 1. овог закона, информације из приватног живота, лични запис (писмо, дневник, забелешка, дигитални запис и слично), запис слика (фотографски запис, цртани, филмски, видео, дигитални и слично), запис гласа (магнетофонски запис, грамофонски, дигитални и слично), не може се објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, односно лица чије речи, лик односно глас садржи, ако се при објављивању може закључити које је то лице. Ставом другим је прописано да се малолетник не сме учинити препознатљивим информацијама које могу да повреду његово право или интерес. Према ставу четвртим, информација и записи из става један овог члана не могу се објавити без пристанка онога на кога се односе, ако би објављивањем било повређено његово право на приватност или које друго право. Према члану 82. став 1. овог закона информације из приватног живота, односно лични запис може се изузетно објавити без пристанка лица из чланова 80. и 81. овог закона ако у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање. Према ставу другом овог члана, сматра се да интерес јавности из става првог овог члана претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информација из приватног живота, односно личног записа лица, нарочито: ако се ради о запису са јавног скупа (тачка 10.) и ако се информација, односно запис односе на личност, појаву или догађај од интереса за јавност, посебно ако се односе на носиоца јавне републичке функције, а објављивање информација у интересу националне безбедности, јавне сигурности или економске добробити земље, ради спречавања нереда или злочина, заштите здравља или морала, или заштите права на слободу других (тачка 2.) и ако је објављивање у интересу правосуђа, националне безбедности или јавне безбедности (тачка 5.).

И по оцени Врховног суда, тужени су поступили у складу са прописаним стандардом дужне новинарске пажње, имајући у виду да истинитост објављених информација произлази и из исказа тужиоца који је навео да јесте био учесник протеста, да јесте носио макету вешала на том протесту, да му је због тога одређен притвор, као и да је раније против њега вођен поступак због поседовања наркотика, из чега следи да информације у вези тужиоца (означеног са иницијалима) изнете у предметном чланку, за који тужилац наводи да су лезионо подобни односно да су му повредили част и углед, не представљају неистините и непроверене информације, које представљају неосновану клевету и атак на његову личност и права, јер се ради о истинитим информацијама. Контекст целокупног текста је усмерен на извештавање о актуелној теми, која је у то време била од значаја за јавност и који су пратили бројни медији, а централна тема спорног чланка јесте јавни скуп, односно протест који је организован у Београду, између осталог, од стране Косте Латиновића и других политичких личности које су биле на протесту и које се помињу у тексту. Тужилац у оквиру навода текста није приказан у лажном светлу, приписивањем особина и својства које он нема. У тексту се тужилац не помиње као члан раковичког клана, нити на било који начин повезан са овом криминалном организацијом. Тужилац се у тексту помиње као „малолетни Н.П. који је носио вешала“ и као лице које учествовало у протесту, на коме је било како грађана, тако и политичара. Такође тужилац у тексту није означен као члан страначког покрета „Двери“ где, између осталог, такви наводи свакако не би били лезионо подобни да повреду част и углед тужиоца с обзиром на то се не ради о противзаконитој организацији, нити тужилац с обзиром на навршене године живота испуњава услов за упис у чланство политичке партије, односно странке, што је неспорно и што произлази из његовог страначког исказа. Чињеница да је против

тужилаца раније вођен поступак због наркотика, што и сам туžilаци признао у свом исказу, у самом тексту је везана за околност да је туžilаци од раније познат полицији, с обзиром да је против њега вођен поступак због наркотика што је неспорно из свих тих проверених информација.

Када је реч о објављивању две фотографије тужиоца у чланку, и по оцени Врховног суда није дошло до повреде права на приватност тужиоца. На фотографији снимљеној на протесту, дакле на јавном скупу, лик тужиоца је замагљен тако да није препознатљив и поводом ње постоји оправдани интерес јавности да буде упозната и информисана. На фотографији тужиоца снимљеној приликом изласка из полиције, која није замагљена, лик тужиоца се не види јасно имајући у виду да је том приликом савио главу, тако да се види само мали део једне стране лица, при чему у тексту није објављено његово пуно име и презиме, већ је означен иницијалима са назнаком да се ради о малолетном лицу. Код изнетог, у конкретном случају та фотографија и објављена информација не могу да се доведу у везу са субјектом информације од стране одређеног круга људи, који је шири од његовог најужег окружења јер у спорном тексту нису наведени никакве личне и повратне информације, нити одреднице о његовом идентитету, по којима би туžilаци био препознатљив ширем кругу лица и читаоцима новина.

Супротно наводима ревизије тужиоца, правилно су нижестепени судови закључили да објављене информације нису лезионо способне и да су то биле истините информације. Осталим наводима ревизије побија се правилност утврђеног чињеничног стања које је утврђено у првостепеној пресуди и на које је правилно примењено материјално право.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка тужених на име ангажовања пуномоћника – адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе, нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни суд одлуку као у ставу другом изреке донео је применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

СЦ

selenasely

selenasely ...

Follow

Selena Pleskonjic

youtu.be/2JO7Xq3bL9k

Followed by rdja.dju

rim

intimnost

covid 19

paris

mornari ...

dev9t /'19

happy holi...

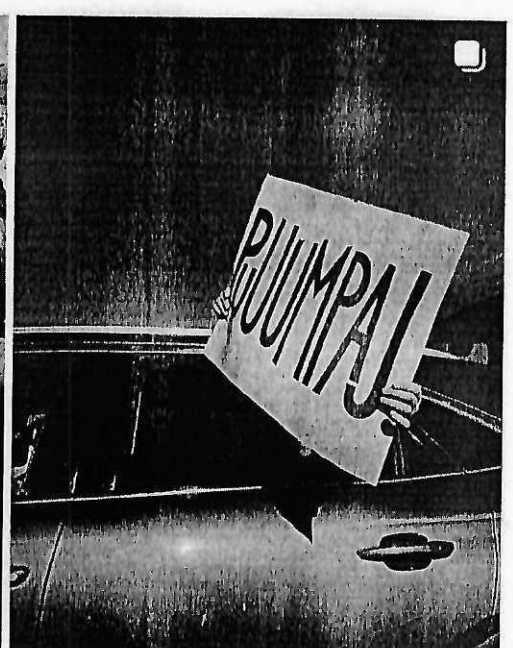
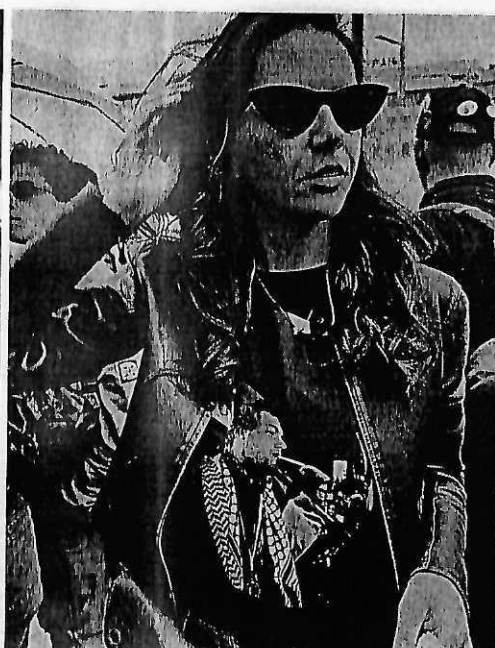
decembar

Desire

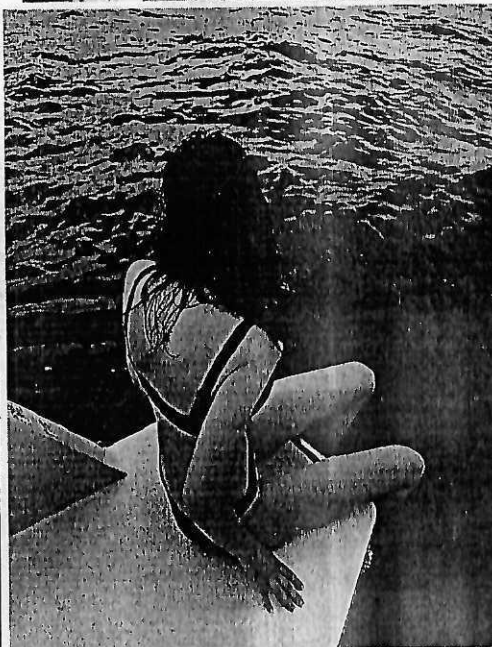

Highli

1,607
posts2,777
followers1,890
following

selenasely

Funkcioneri Srbije

[\(https://www.kukulele.com/\)](https://www.kukulele.com/) / [\(https://funkcioneri.kukulele.com/\)](https://funkcioneri.kukulele.com/) / [\(https://funkcioneri.kukulele.com/browse\)](https://funkcioneri.kukulele.com/browse)
/ Političke Stranke (<https://funkcioneri.kukulele.com/p/politicke-stranke>)

Selena Pleskonjić

Političke Stranke

Odbornik

Oцени (<https://funkcioneri.kukulele.com/pr/selena-pleskonjic>)

★★★★★(<https://funkcioneri.kukulele.com/pr/selena-pleskonjic>) [4.60] – odličan (https://funkcioneri.kukulele.com/rating_calculations)
Glasača 1 Komentara 1

① :

Vidi Merkury katalog
popusta

Prva prodavnica Merkury u Srbij
Otvaranje 31. maja uz uštede i p
katalog do 30. juna

Emmezeta

Prika:

> Detalji

Grad

Političke Stranke

Specijalnost

Odbornik

Status

active

Pol

female

Iskustvo (godina)

1984

Info

Stepen obrazovanja: IV stepen (Gimanzije i škole za stručni kadar)

Zanimanje: Student

Specijalne usluge

Učestvovala na Lokalnim izborima 2008 godine u opštini: Grad Beograd, okrug: Grad Beograd, kao kandidat: Liberalno demokratska partija, na listi: Liberalno demokratska partija - Čedomir Jovanović.

Biografija

Godina rođenja: 1984

Funkcija: Odbornik

> Povezan sa

Liberalno demokratska partija

Političke Stranke

Politička Stranka

★★★★☆ [3.37] – dobar

Glasača 11 Komentara 4

<https://funkcioneri.kukulele.com/ustanova/liberalno-demokratska-partija>

> Takođe povezan sa

Bez poveznica

KukuLele

> Pronađi i oceni Funkcionere Srbije

Pretražite KukuLele.com po funkcionerima i organizacijama u Srbiji. Ocenite ih i podelite vaše iskustvo sa drugima.

> Ocena

Selena Pleskonjić je ocenjen(a) 1 puta uz 1 komentar(a), što je rezultovalo sa ukupnom prosečnom ocenom 4.60 na skali od 1 do 5. Opisna ocena za ovog Funkcionera je odličan.

— Ako imate lično iskustvo sa Selena Pleskonjić, pozivamo vas da podelite vaš utisak sa KukuLele.com posetiocima. Vaše mišljenje je veoma važno i Selena Pleskonjić će najverovatnije ceniti vašu povratnu informaciju.

[Oceni \(https://funkcioneri.kukulele.com/pr/selena-pleskonjic\)](https://funkcioneri.kukulele.com/pr/selena-pleskonjic)

> Komentara { 1 }

Zlatko

Mladim i pametnim (uz to poštenim) ljudima se mora dati šansa.

Da li vam je ovaj komentar bio koristan?

0

0

Ocena [4.60]

<https://funkcioneri.kukulele.com/commentrem/10027>< <https://funkcioneri.kukulele.com/previous/person/8367>> <https://funkcioneri.kukulele.com/next/person/8367>

Broj profila: RSKL-FUO-P-8367